

## פרק צ

א תפלה למשה איש האלקים אדני מעון אתה היית לנו  
בדר ודר: ב בטרם | הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם  
עד עולם אתה קל: ג תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו  
בני אדם: ד כי אלק שנים בעיניך פיוס אתמול כי יעבר  
ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר פחציר יחלף:  
ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפך  
ובחמתך נבהלנו: ח שת [שתה] עונתינו לנגדך עלמנו  
למאור פניך: ט כי כל ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו  
כמו הגה: י ימי שנותינו | בהם שבעים שנה ואם בגבורת |  
שמונים שנה ורהבם עמל ואון פי גז חיש ונעפה:  
יא מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו כן  
הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה ד' עד מתי והנחם  
על עבדיך: יד שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה  
בכל ימינו: טו שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה:  
טז יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם: יז ויהי | נעם  
אדני אלקינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה  
ידינו פוננהו: